

ஏழு கடல் தாண்டி
நான் ஓடிவருவனே
உந்தன் நிழல் மீ து வசிப்பதற்கு
சுரியன் நான் நிழல் தரிந்த நிழல் தடே அறிகையிலயே
நிழலாகி நான் இருப்பனே என்று கஹி அவன் -
கைபிடித் தான். நிழலாகி அவனோடு நிஜமாக இணைந்து விட்டான். நித்திலத்தில் வறூ
பறூண்டோ - அவளுக்கு
ஆண்டவன் உன்னை எனக்கு கொடுத்துள்ளான். இனிமலே நீ தான் எனக்கு உலகம்
ஏன் உடல் பொருள், ஆவியே நீ தான் என்கிறான். அவன் அன்பில் திளைத்த அவள். நான்
பிறந்ததே அவனுக்காகத் தான். நான் பிறந்த போதே அவனுக்கென மூடிவ
செய்யப்பட்டதுவிட்டதாக எண்ணுகின்றான்.

000000 0000 000
000 0000000000000000
000000 0000000!

00000000000 00000000 000000 0000000000000000
000000 00000000 0000 0000000000000 0000000000000000
000 0000 0000 0000000 000000000000
0000000 0000000000 0000000 000 000000!

000000 0000 0000
00000000 000000000000000000
000000 00 000000 00000000 000000000000000000

உலகின் புனிதமான அன்பு தாய் பாசம். அந்த அன்புக்கு ஈடினை எதுவுமே இல்லை.
அந்த உள்தை, அன்பை அவன் அவளிடம் பசுகின்றான். அதை அற்புதமான
வரிகளில் கஹுகின்றான். சயோக நீ இங்கு என்னைப் பார்க்கின்றாய் என்று.

0000000 0000 0000000000 0000000000
00000 000 0000000000000000 0000 00000000000!

உள்தை துன்பம் அழுத்திக் கொள்கையிலே உன் உதட்டோரச் சிரிப்பு உயிர் தந்து
அணைத்து நிற்கும். துன்பமும், துயரமும் துவண்டிடச் செய்கின்றது. வினை துண்ட

வாழ்வதாய் நிர்க்கதியற்று நான் நிற்கையில் உன் நினைவின் முகம் சிந்திடும் உன்
புன்னகைத் துளிகளில் புத்துயிர் பெறுகின்றனே. அத்தனை ஆற்றலும் அற்புதமாய்க்
கொண்டவளே அல்லல்தீர்க்கும் அருமருந்தே. சொல்லுக்குள் அடங்காத
இன்பத்தின் சுவையே தனேறும் சுவைவிதழால் முத்தம் அமுதமாய்ப் பரிமாற மாட்டாயோ!

00 000000 00000000 00000000 000000 00000000000000
000000 00000000 0000000000 000000000000 000000000000!000

காதல் ப்பள்ளியில் கல்விதரும் ராகம் சுகமான ராகம். ராகத்தோடு இசைமீட்டு
பாவத்ததைத் தாங்கி நிற்கின்றது உன் இரு விழிகள். புள்ளியிலே வழி மட்டுகையில் உன்
மனக்கதவுகள் திறந்து என்னதைத் தாங்கும் பரேழகே பெருமகை கொள்கின்றனே - உன்
அண்பைப்பில்.

ஆயுளில் பல நாட்கள் தனிமையாகப் போனது உன் பார்வை எனமீது விழும் வரையில்.
பாழாய்ப்போனதென் வாழ்வு என்று நீ பார்த்தாயோ அன்றே பித்ததிபுது வாழ்வு.
உன் பார்வைக்குள் இத்தனை புதுமகைகள் இருக்கமென்று இது வரையில் நான்
நினைத்ததில்லை. தவேதையை உன்னால் சொர்க்கம் ஆனதே என வாழ்வு.

0000000000 00000000 00000000 00000000000000
000 000000000000 00000000 00000000000000
000 000000 000000000000 00000000000000
000 00 00000000 000000000000 00000000000000!

இதயம் தவித்துத் துடிகின்றது. உன் அன்பின் தனேமுதலை அள்ளிச் சுவைக்கின்றது.
ஆழ் மனதிது உன் பெயரை உச்சரிக்கின்றதே. ஆன்மாவின்; ஆனந்தம் என உள்ளத்தே
ஜொலிக்கின்றதே. உன் இதயத்தின் தாலாட்டில் என உயிரும் உள்ளத்துக்குள்ளே
உறங்குகின்றதே. ஊள்ளிர உணர்வுகளால் உயிர் இரண்டும் சரேந்ததன்றோ.

000 0000000000 0000000000 000 00000000 00 00000
000 00000000 0000000000 0000000000 00000000 00 00000.

என்னுள் ஆடும் உயிரம் ச்சு உன்னால்தானே வாழ்கின்றது. உன்னால் உயிர் வாழும்

Written by அல்பேட்டா மகோகன்
Tuesday, 11 December 2012 07:45 -

உடலோ உண்மை உணர்வை உணர்ந்திடுக. கருவில் தோன்றி உருவாகி வளரும் வரையில் உலகம் ஏதோ என்றிருந்தனே. உன்னகை கண்ட பின்னாலே என உயிரும் மிச்சும் உடலும் உணர்வும் இன்பம் துன்பம் எல்லாமே நீ தானே. உன் நினைப்பில் வாழும் கணமெல்லாம் சொர்க்க வாசல் திறந்திடுதே. இனிய பொய்கையில் நீ ராடி இன்பம் துயக்க உணர்வை நான் உணர்கின்றனே.

00000 0000 000 00000 0000 000000000000
00000 0000000000 000 00000000 !

ஓரு நொடி நீ ந்கின் உயிர் துறந்து உடல் வறையக்கிடப்பதுமாய் உணர்கின்றனே உண்மையில் உன்னை இழந்தால் என உயிர் வாழாமென்று நம்பவில்லை. என உயிரும் நீ தான் என உலகமும் நீ தான். உன்னால் தான் நான் வாழ்கின்றனே. உருவந்தான் இருவராக இருக்கும், அவர்கள் உள்ளத்தால் உமையொரு பாகன் போல ஓருடலில் வாழும் ஈரூயிர். இதில் ஓரூயிர் பிரிந்தாலும் மற்றொரு உயிர் வாழப்போவதில்லை. காலம் மாறும் கொண்ட கோலம் மாறும். ஆனால் அவர்கள் அன்பு மாறப்போவதில்லை.

- 0000000000 00000